

paa denne Lov og den tidligere, ligger i § 10. Jeg nærer ingen Betænkelighed ved denne Paragraph i og for sig; jeg vil kun ledsage den med det Saab, med det ikke blot fromme, men forhaabentlig virkelig opfyldelige Ønske, at Forventningen om, at St. Thomas skal kunne yde Bidraget, vil slaa til. Jeg har ganske vist med de nuværende Indtægter paa St. Thomas ikke nogen god Tro dertil. Jeg har en Fornemmelse af, at dersom det bliver ved at gaa, som det er gaet der i de sidste 4—5 Aar, hvad der har sin ganske naturlige Grund i den Forandring af hele Dampskibsstrafitten, der har sundet Sted paa Vestindien, og som har gjort, at St. Thomas ikke mere er den Stapelplads for hele det vestindiske Archipelag, som det tidlige har været — jeg siger, at dersom det vedbliver at gaa saaledes — og der er ingen Rimelighed for, at det i en nær Fremtid vil forandre sig — da vil dette med Nødvendighed medføre en Nedgang i Dens Indtægter, og dersom man da ikke skal slaa af paa de Udgifter, man i de seneste Aar har besluttet sig til paa St. Thomas, og som maa paaskjønnes i høi Grad, efter som de gaa ud paa at fremme Oplysning af den lavere stillede Del af Befolkningen, vil St. Thomas Budget neppe vise noget synderligt glædeligt Resultat; det vil sandsynligvis vise et stadig tiltagende Underfald. Men jeg vil paa den anden Side sige, at Skattebyrden paa St. Thomas jo for Liden ikke er saa betydelig, at jeg vil benegte, at man muligvis ved Udskrivning af større Skatter vil kunne, idetmindste i endel Aar, skaffe en Balance tilveie, og jeg tror derfor, at man rolig kan gaa til at vedtage denne § 10. Løvrigt skal jeg kun tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger med Hensyn til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Stikrup). Det ærede Medlem mente, at det vilde være heldigt, hvis Guvernørpostens Sæde blev forlagt til St. Croix. Jeg tror nu ikke, det er saa overordentlig heldigt, at Guvernørpostens Sæde er aldeles iast med Hensyn til disse 10 Lær. Jeg vilde anse det for det Huldigste, hvis Guvernøren kunde residere endel af Aaret paa den ene S og endel af Aaret paa den anden; men der er en pekuniær Bæmskelighed ved at lade Guvernøren residere paa St. Croix, som jeg ikke veed, om det ærede Medlem har set, og det er den, at St. Thomas udreder Guvernørslønnen, og at det ikke vel kunde forlanges, at St. Thomas vedblivende skulde udrede denne, naar Guvernøren tog stadig Sæde paa St. Croix. Saavidt jeg mindes, har der været et Forslag fremme om, at han skulde vedblive at have Residentis paa St. Thomas, men opholde sig tre Maanedere paa St. Croix, og St. Croix som Følge deraf bidrage til Forsørgelsen af Guvernørgængen eller, rettere sagt, til Forsørgelsen af hans Bordpenge. Hvorvidt dette Forslag er kommet ud over Forslagstadiet, er Noget, der ikke

er mig bekendt. Det fremkom naturligtvis under Forudsætning af, at Præsidentposten paa St. Croix ikke blev besat, og, efter hvad der senest er bragt til almindelig Kundskab, er Præsidentpostens Beklæder bleven affædiget, og der er ikke udnævnt nogen ny Præsident, saa at dette maaste kunde give Fingerpeg i den Retning. Naar det ærede Medlem omtalte Konsulernes Optraedenovre i Vestindien, tror jeg, naar han nævnte den amerikanske Konsul, at han burde i ethvert Tilfælde ved Siden af denne om ikke fortrinnsvis have nævnet den engelske Konsul, idet jeg tror, at det var hans Optraeden, der var mest paafaldende; men naar det ærede Medlem gav Regjeringen Anvisning paa at instruere disse Konsuler om, hvorvidt deres Rætteevne kunde gaa, tror jeg ikke, det er noget rigtig kraftigt Middel; jeg tror, der er et andet og kun eet andet Middel til at faae et ordentligt Forhold tilveiebragt, nemlig at Regjeringen gennem Udenrigsministeriet bevirke, at vedkommende Konsulers Regjering instruerede dem paa en saadan Maade, at vi ikke bleve udsatte for de Overgreb og i ethvert Tilfælde for de Ubehageligheder, der paa mange Maader ere fremkomne. Jeg skal dog sige, at jeg tror, det ærede Medlem har taget feil, naar han mente, at den engelske eller den amerikanske Konsul skulde under Oprøret paa St. Croix være optraadt paa Oprørernes Side eller idetmindste beskyttende for Oprørerne. Det har, saavidt jeg veed, ikke været Tilfældet. Det er mig ganske vist bekendt, at den engelske Konsul har anmodet Guvernøren om, forsaavidt der var engelske Undersaatter blandt Fangerne, da at maatte overvære Forhørene, og jeg veed ogsaa, at Guvernøren ikke har havt Noget derimod, forsaavidt Standrettens Medlemmer ikke vilde sætte sig derimod, og da Standretten ikke havde Noget derimod at indvende, veed jeg, at den engelske Konsul har overværet Forhørene, men at der ikke fra hans Side er gjort nogenformhelt Indsigelse mod, hvad der er stet, eller nogenformhelt Indstilling til hans Regjering i saa Henseende. Naar det ærede Medlem endelig udtalte sig angaaende det nuværende Sukkerforeri paa St. Croix, vil jeg sige, at jeg sandt hans Dom meget streng. Jeg tror man skylder de Mand, der have havt med det at gjøre og have sat Penge i det, og ogsaa dem, der have foretaget Anlægget, at man ikke saa ganske kaster Brag hverken paa deres Hensigter eller paa de Kræfter, de have anvendt. Det er naturligt, at et Foretagende af denne Natur, der første Gang blev udført, nødvendig maa støde paa Bæmskeligheder, som man ikke forudsær, og enkelte af disse Bæmskeligheder have vistnok selv dermed befændte Folk ikke funnet ane, da man begyndte, efter som de ikke under lignende Forhold vare komne frem tidligere. Det viste sig jo ogsaa, at disse Bæmskeligheder vare til at overvinde og de bleve overvundne saaledes, at